

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.21.0016.N

██████████,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. ██████████, advocaat bij het Hof van Cassatie,
met kantoor te ██████████, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

1. ██████████, advocaat, met kantoor te ██████████,
██████████, in ████████ hoedanigheid van curator van het faillissement van ██████████
██████████, met zetel te ██████████, ingeschreven bij de
KBO onder het nummer ██████████,

eerste verweerster,

vertegenwoordigd door mr. ██████████, advocaat bij het Hof van Cassatie, met
kantoor te ██████████, waar de verweerster woonplaats kiest,

2. ██████████, met kantoor te ██████████
██████████, in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van ██████████ bv,

met zetel te [REDACTED], ingeschreven bij de KBO
onder het nummer [REDACTED],

tweede verweerder,

3. [REDACTED],

derde verweerder,

minstens tot gemeenverklaring opgeroepen partij.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 1 juni 2017.

Raadsheer [REDACTED] heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal met opdracht [REDACTED] heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste onderdeel

1. Overeenkomstig artikel 870 Gerechtelijk Wetboek moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert.
2. Overeenkomstig artikel 265, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen kunnen, indien bij faillissement van de vennootschap de schulden de baten overtreffen, de zaakvoerders of gewezen zaakvoerders, alsmede alle andere personen die ten aanzien van de zaken van de vennootschap werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad, persoonlijk en al dan niet hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een deel van de schulden van de vennootschap ten belope

van het tekort, indien komt vast te staan dat een door hen begane, kennelijk grove fout heeft bijgedragen tot het faillissement.

Overeenkomstig artikel 265, tweede lid, Wetboek van Vennootschappen is het eerste lid niet van toepassing wanneer de gefailleerde vennootschap over de drie boekjaren voor het faillissement een gemiddelde omzet van minder dan 620.000 euro, buiten de belasting over de toegevoegde waarde, heeft verwezenlijkt, en wanneer het totaal van de balans bij het einde van het laatste boekjaar niet hoger was dan 370.000 euro.

3. Uit de samenhang van deze wetsbepalingen volgt dat de zaakvoerder dient te bewijzen dat de in artikel 265, tweede lid, Wetboek van Vennootschappen bedoelde drempels niet zijn overschreden zodat artikel 265, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen niet op hem kan worden toegepast.

Het onderdeel dat ervan uitgaat dat de curator dient te bewijzen dat de gefailleerde vennootschap de drempels van artikel 265, tweede lid, Wetboek van Vennootschappen overschrijdt, berust op een onjuiste rechtsopvatting en faalt bijgevolg naar recht.

4. (...)

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiser op 1.586,66 euro en op de som van 650 euro rolrecht verschuldigd aan de Belgische Staat.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter [REDACTED] als voorzitter, sectievoorzitter [REDACTED] en de raadsheren [REDACTED] en [REDACTED], en in openbare rechtszitting van 2 december 2021 uitgesproken door sectievoorzitter [REDACTED], in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht [REDACTED], met bijstand van griffier [REDACTED].